

SÈRIE 5**Opció A**

1.

Més enllà del riu Èufrates, cap als llocs deserts, hi havia una ciutat pròspera i gran, de nom Carmanda. Els soldats hi compraven el necessari.

2.

El text consta de dues oracions. El verb de la primera és ἦν, i el subjecte πόλις εὐδαίμων καὶ μεγάλη. Aquest està complementat per l'aposició Χαρμάνδη que, al seu torn, és complementada per l'acusatiu de relació ὄνομα. πέραν δὲ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ i κατὰ τοὺς ἐρήμους σταθμοὺς són dos sintagmes preposicionals amb funció de circumstancial de lloc. Quant a la segona, οἱ στρατιῶται és el subjecte i ἡγόραζον el verb transitiu que té τὰ ἐπιτήδεια com a complement directe, i ἐκ ταύτης com a circumstancial de lloc.

3.

μάχη, δηλοῖ

4.

a) ὁ φόβος

b) ὁ ποῦς

c) νέος

d) πᾶς

e) ἡ μαντεία

5.

a.3, b.3, c.4, d.1, e.2

Opció B

1.

Més enllà del riu Èufrates, cap als llocs deserts, hi havia una ciutat pròspera i gran, de nom Carmanda. Els soldats hi compraven el necessari.

2.

El text consta de dues oracions. El verb de la primera és ἦν, i el subjecte πόλις εὐδαίμων καὶ μεγάλη. Aquest està complementat per una aposició, Χαρμάνδη, que al seu torn és complementada per l'acusatiu de relació ὄνομα. πέραν δὲ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ i κατὰ τοὺς ἐρήμους σταθμοὺς són dos sintagmes preposicionals amb funció de CC de lloc. Quant a la segona, el subjecte és οἱ στρατιῶται i el verb, el transitiu ἡγόραζον, que té τὰ ἐπιτήδεια com a CD i ἐκ ταύτης com a CC de lloc.

3.

- a) πέμπει
- b) εἶ
- c) γένει
- d) ἐδόκει
- e) γίγναι

4.

- a) heterogeni, heterosexual
- b) àngel, evangeli
- c) megalític, megalomania
- d) misantropia, misogínia
- e) al·lèrgia, al·legoria

5.

Jasó és l'heroi que va comandar l'expedició dels argonautes a la recerca del velló d'or, relatada per Apol·loni de Rodes en el poema *Les argonàutiques*. Segons el mite Jasó era fill d'Esó, rei de Iolcos. Aquest havia estat destronat pel seu germà Pèlias i Jasó havia estat educat pel centaure Quiró. Quan va tenir edat de reclamar-li el tron al seu oncle, es va presentar a Iolcos amb un peu sense calçar. Pèlias, en veure'l, va decidir enviar-lo a una expedició impossible, ja que l'oracle l'havia advertit que desconfiés d'un home amb una sola sandàlia. Així va ser com Jasó va reclutar els herois més importants del moment i els va embarcar a la nau Argo per anar a la Còliquida a trobar el velló sagrat que el rei Eetes feia custodiar per un dragó. Allà, per realitzar la seva empresa, va tenir l'ajut de la filla del rei, Medea, que es va enamorar d'ell. Aquesta, coneixedora de filtres i fetills, va trair la seva família per anar-se'n amb Jasó, un cop obtingut el toís d'or. Novament a Iolcos, Jasó va lliurar-lo a Pèlies, però mort aquest, Jasó i Medea van haver de marxar de Iolcos perquè van ser acusats d'assassinat. Van anar a parar a Corint, on van viure tranquil·lament amb els seus fills, fins que Jasó va voler casar-se amb la filla del rei Creont, Glauce, i s'hi va prometre.

Medea, furiosa per la traïció de què havia estat objecte per part de Jasó, va venjar-se'n matant, primer Glauce, a la qual li envià una túnica enverinada com a present de noces, i després els seus propis fills. Les paraules de Jasó, "Va voler donar-me una lligó", fan referència precisament a aquest assassinat i la descripció de Medea com una dona altiva i obsessionada per venjar-se del seu marit, s'ajusten molt bé a la imatge que ens n'ha transmès la tradició. Pel que fa al desenllaç, el consell que presumptament està jutjant Medea en el text de Christa Wolf, acabarà condemnant-la a l'exili.